

[Svend Erik Hovmand]

i Lægemiddelkataloget med dets faktiske oplysninger fra mange forskellige læger.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Enten kan eller også – måske mere sandsynligt – vil hr. Svend Erik Hovmand ikke høre, at de bemærkninger, der faldt her som citat fra mig, ikke var bemærkninger, jeg havde sagt.

Hr. Svend Erik Hovmand havde en løsning på problemerne, nemlig at forbrugerne blev mere prisbevidste, og han gentog her, ikke bare med hensyn til de ikke receptbårne midler, men altså også med hensyn til de receptbårne midler. Jeg vil bede hr. Svend Erik Hovmand forklare, hvad det betyder for den konkrete patient, der kommer op til lægen. Skal han råde lægen og sige: jeg vil gerne have det præparat, for det er billigere end det dér? Hvad ligger der overhovedet i bemærkningen om receptbårne lægemidler? Det var det, jeg spurgte om, og det svarede hr. Svend Erik Hovmand ikke på. Hvad angår håndkøbsudsalgsvarerne, er det oplagt, og det var jo også det, der lå i ministerens bemærkninger, som jeg ytrede min store tilfredshed med.

Aase Olesen (RV):

Hr. Taanquist sagde, at når han ikke mente, at Lægemiddelkataloget var tilstrækkeligt, var det, fordi det druknede i de farverige reklamer, hvis ikke jeg hørte galt. Hr. Taanquist nikker.

Jeg vil gerne spørge: hvad kan man få for en million, der ikke drukner i farverige reklamer? Det er jo i og for sig det, der er vores væsentligste anke mod dette her. Vi afviser ikke dette forslag af ideologiske grunde, men af økonomiske. Vi forestiller os ikke, man kan få noget, der kan bruges til ret meget, for en million. Jeg synes, det var mere værd at anvende pengene, hvis de endelig skal anvendes, til en styrkelse af de organer, vi har. Hvad skulle der være i vejen for, at lægemiddelkomiteerne – og det gør de formentlig allerede – diskuterer pakningsstørrelser, priser på hospitaler, priser uden for hospitaler og markedsføringsregler? Det synes jeg hr. Taanquist skylder os et svar på, for vi er, som hr. Taanquist påpegede, enige i, at der er problemer, også med hensyn til pris-

sammenligninger osv., som jeg nævnte i mit første indlæg. Men hvad er årsagen til, at man med vold og magt vil have oprettet et nyt organ, men ikke er parat til at bevilge de nødvendige penge; og at vi ikke har dem, kan vi i øvrigt blive enige om.

Taanquist (S):

Når vi har nævnt beløbet 1,1 mill. kr., er det, fordi vi har taget det fra det gamle forslag og ikke er gået nærmere ind på, hvordan det i øvrigt skal opbygges – det kan man måske også se på hen ad vejen. Men når fru Aase Olesen spørger, hvordan man skal imødegå de farverige reklamer, må jeg sige, at det er der intet der gør i dag; det har vi konstateret. Selv om der er meget værdifuld oplysning i Lægemiddelkataloget osv., er der intet, der imødegår de farverige reklamer, som stadig væk er langt, langt den overvejende del, ja, i så høj grad, at man næsten ikke kan udtrykke det, men er nødt til at tage beløbene med: al den anden lægemiddelinformation, vi taler om, andrager vel maksimalt 2 mill. kr., hvorimod det, som bruges på farverige reklamer, lightere, linealer og den slags ting, som ligger på lægens skrivebord, andrager 275 mill. kr. Det er for at få ét eneste organ, der kan imødegå de oplysninger, der alene kommer frem som farverige reklamer. Det findes der ikke i dag, og det er det, der er hensigten med den statslige lægemiddelinformation.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Inden man fordyber sig i petitesser som, hvorvidt det skal være 0,8 mill. kr. eller 1 mill. kr., vil jeg lige sige, at det, der for os er et altafgørende spørgsmål i dette beslutningsforslag, er, om de eksisterende regler via Lægemiddelkataloget er af en sådan beskaffenhed, at det ikke er nødvendigt at have det statslige lægemiddelkontor. Der findes i beslutningsforslaget desværre intet som helst bevisligt, der godtgør, at det statslige lægemiddelkontor ville være bedre end den ordning, der er i dag. Det synes jeg er et ret stort handicap for et så stort parti, der har fostret så mange ministre, som i dag går rundt nærmest som politiske husspøgelse. I stedet for fører man en meget lav profil i et sådant beslutningsforslag, og ellers har man